

Bilag 6.

Den personlige Friheds Værn
Landsforeningen

København, d. 25. Juli 1919.

Landsforeningen „Den personlige Friheds Værn“s Henvendelse til
Folketingets Beværterlovsudvalg d. 25. Juli 1919 ved Professor,
Dr. phil. Fr. Weis.

Naar jeg har søgt Foretræde for det høje Udvalg, er det for at fremføre Anskuelser om det foreliggende Beværterlovsforslag, der næres af overmaade mange, som ikke er direkte interesserede i Alkoholnæringen, og ikke alene af de mange Tusinder, der findes indenfor den Forening, jeg repræsenterer, men ogsaa af mangfoldige udenfor, som ikke har meldt sig ind i vor Organisation.

Medens de udpræget forbudsvenlige Kredse i vort Folk, der efter mit Indtryk fra talrige Møder i alle Landets Egne i Virkeligheden ikke er meget talrige, har en uforholdsmæssig Repræsentation paa Rigsdagen, der med den mest aarvaagne Interesse søger at føje deres Ønsker og Krav ind i Beværterloven, er største Parten af de andres Repræsentanter i Rigsdagen kun lidt interesserede i og forstaaende overfor, hvad Regeringens Beværterlovsforslag i Virkeligheden indeholder, og hvilke Konsekvenser det kan føre med sig, hvis det bliver ophøjet til Lov — dels fordi Modstanden mod Forbudsbevægelsen endnu er af saa ny en Dato, og dels fordi Alkoholspørgsmaalet ikke hos dennes Repræsentanter i saa overvejende en Grad som hos Afholdsfolkene behersker deres politiske Interesse.

Men er man saaledes i Øjeblikket ikke saa opmærksom paa Farerne ved dette Lovforslag, skal det nok vise sig, at der senere, om det skulde blive ophøjet til Lov, væsentligst i den foreliggende Skikkelse, vil rejse sig den største Modstand og Forbitrelse overfor dets aabenbare Forbudsbestemmelser, og Vælgerne vil da ikke undlade at gaa i Rette med de Repræsentanter paa Tinge, som ikke i Tide var paa Vagt og forhindrede en forhastet Afgørelse af den principielt saa vigtige Forbudssag.

Overfor dette høje Udvalgs Medlemmer er det selvfølgelig overflødig nærmere at paavise, hvilke egentlige Forbudsparagraffer Lovforslaget indeholder. Dette maa De jo alle være ganske klare over. Jeg skal derfor kun kortelig pege paa Legaliseringen af de Kommuneafstemninger, efter hvilke

- a) man kan nægte Bevillinger, — — — — endda uden kvalificeret Majoritet,
- b) indføre Søndagsforbud,
- c) ved at indskrænke den hidtidige § 21 eller det Overbevillingsnævns Myndighed, der skal erstatte den, forhindre Beværterbevillinger paa Kur- og Badesteder, som hører ind under særlig forbudsvenlige Kommuner, ligesom man ifølge Lovforslaget
- d) forbyder Udsænkning af saakaldte stærke Drikke paa Arbejdspladser, Fabrikker o. s. v., samtidig med at man overalt
- e) indskrænker Alkoholbevillingers Gyldighed til 5 Aar og
- f) nægter Erstatning til dem, hvis Bevilling ikke fornyes, uden at der ellers har være noget at klage over dens Udøvelse.